

Arrest

nr. 134 640 van 5 december 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 4 december 2014 hebben ingediend bij faxpost om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 november 2014 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies) en tot het opleggen van inreisverboden (bijlagen 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2014 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MOURADIAN, die loco advocaat S. TUCI verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Aan verzoekende partijen worden op 28 november 2014 bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies) betekend.

1.2. Op diezelfde dag worden hen tevens beslissingen tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13sexies) betekend.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen de beslissing tot vasthouding

2.1. Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen het inreisverbod.

3.1. In zoverre verzoekende partijen de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van de beslissingen tot het opleggen van een inreisverbod moet worden opgemerkt dat, daargelaten de vraag of artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet dergelijke vordering in uiterst dringende noodzakelijkheid toelaat, verzoekende partij in ieder geval niet aantoonde dat een hoogdringende behandeling van de vordering tot schorsing vereist is en dat indien de vordering zou worden ingesteld via de gewone schorsingsprocedure deze onherroepelijk te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren.

Verzoekende partij brengt geen enkel concreet gegeven aan waaruit blijkt dat de onmiddellijke terugkeer op het Belgisch grondgebied na de verwijdering absoluut noodzakelijk is waardoor het inreisverbod met onmiddellijke ingang zou moeten worden geschorst. Onder die omstandigheden blijkt niet waarom een hoogdringende behandeling van de vordering tot schorsing inzake de inreisverboden vereist is. Ter terechtzitting hierop gewezen gedragen de verzoekende partijen zich bij monde van hun raadvrouw naar de wijsheid van de Raad.

Er is derhalve hoe dan ook niet voldaan aan de in artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gestelde vereiste. Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met betrekking tot de bestreden inreisverboden dient te worden verworpen.

Het verdere onderzoek van de vordering heeft dan ook uitsluitend betrekking op de bevelen om het grondgebied te verlaten.

4. Over de vordering tot schorsing gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten.

4.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/57, §1, laatste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

4.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bedoelde vordering. Zij werd ingediend de zesde dag na kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is.

De voorzitter wijst er ter terechtzitting op dat de verwerende partij de exceptie van laattijdigheid opwerpt en dat blijkens het administratief dossier aan elk van de verzoekende partijen minstens één bevel tot het grondgebied te verlaten werd betekend, in casu een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis

gebracht op 21 november 2013 (bijlage 13quinquies) en opnieuw ter kennis gegeven op 28 oktober 2014 om een verlenging toe te staan voor 10 dagen. De verzoekende partijen tonen niet aan en evenmin blijkt dit uit het administratief dossier dat zij binnen de nuttige termijn beroep hebben aangetekend tegen deze bevelen, die aldus definitief zijn.

Bijgevolg is in toepassing van voormelde wetsbepalingen de termijn om in uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de bestreden beslissingen te vragen teruggebracht op vijf dagen. De kennisgeving geschiedde op 28 november 2014. De laatste nuttige dag is 3 december 2014 zodat de vordering bij fax ingediend op 4 december 2014 laattijdig is.

Aan verzoekers raadsman werd de mogelijkheid gegeven om te repliceren inzake de opgeworpen onontvankelijkheid wegens laattijdigheid, desgevallend omtrent een voorhanden zijnde overmacht. De verzoekende partijen stellen ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid.

Bijgevolg is de vordering laattijdig, de door de verwerende partij opgeworpen exceptie gegrond. De vordering ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid is om deze reden onontvankelijk.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN